

DRWECA

z dodatkami: „Oplekan Młodzieży”, „Nasz Przyjaciel” i „Rolnik”

„Dziennik” wydawany 6 razy tygodniowo, na weekendy, święta i dni wolne. — Prowadzony bezpłatnie dla subskrybentów 1,50 zł z dostawą pocztową 1,65 zł. — Cena dla ogólności 1,50 zł, z dostawą pocztową 1,65 zł. — Przesyłka dla ogólności do zagranicy 2,00 zł.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 30 gr., na stronie 3-linowej 50 gr., w tabelce na 113 słów 60 gr., na 1 stronie 50 gr., punkt tabelki 60 gr. — Ogłoszenia zagr. 100% więcej. Numer telefonów Nowe Miasto 2.

Adres redakcji: „Dziennik” Nowe Miasto-Pomorzanie.

Rok IX

Nowe Miasto-Pomorzanie, Wtorek, dnia 3 grudnia 1929.

Nr. 142

Fo premierze Świtalskim wystąpił min. sprawiedl. Car w szranki o reformę konstytucji.

Odczyt min. sprawiedl. Cara w Krakowie.

Po premierze Świtalskim wystąpił w niedzielę, dnia 24 listopada, drugi członek gabinetu na arenę publiczną z wywodami na temat zmiany konstytucji i to minister sprawiedliwości Car.

Na wstępie mówca skreślił obraz „hucznych wiatów i owacy”, który towarzyszył uchwaleniu w dniu 17 marca 1921 r. ustawy konstytucyjnej Rzplitej Polskiej przez sejm ustawodawczy. Po tym nastroju przyszła szara, zwykła, codzienna, polska rzeczywistość.

Zaraz po uchwaleniu zaczęły się budzić refleksje, czy nowa konstytucja odpowiada potrzebom kraju, czy jest zdolna do zapewnienia państwu trwałego bytu.

W rzeczy samej nowa konstytucja nikogo nie zadowoliła. Po wejściu w życie nowe prawo podane zostało ogniowej próbie.

Próba ta wypadła negatywnie, gdyż treść prawa formalnego nie pokryła się z rzeczywistością. Życie przekreśliło doktrynę.

Sejm polski mimo, że był wolny od wszelkiego nacisku z zewnątrz, nie mógł zrealizować swych uprawnień, zagwarantowanych przez konstytucję. Przyczyną tego było nieliczenie się z realnymi warunkami polskiej rzeczywistości.

Podstawą bowiem konstytucji polskiej jest system parlamentarny, który nie mógł się w Polsce udać, ponieważ Sejm polski nie posiadał większości, potrzebnej do utrwalenia stałego rządu parlamentarnego. W sejmie polskim tej większości nie było i nie mogło być, dość wskazać, że przy ostatnich wyborach zgłoszono 35 list, odzwierciedlających odmienne kierunki polityczne.

Bezpośrednim wynikiem braku w sejmie stałej większości było groźne zjawisko, iż do wypadków majowych, a więc w okresie 7 lat, mieliśmy czternaście rządów.

„Większość — powiedział min. Car — w Sejmie tworzy się od przypadku do przypadku. Taką większość przygodną zawsze było łatwiej stworzyć do obalenia rządu niż dla poparcia rządu istniejącego, więc dla negacji, a nie dla pracy pozytywnej. Ale państwo nie może żyć tylko i li tylko negacją.”

„Władza musi być silna, co nie wyklucza kontroli nad nią czynnika społecznego i musi być trwała, jeśli ma zapewnić ciągłość pracy państwowej. Obecna konstytucja nie zapewnia żadnego z wymienionych warunków.”

Tu przytoczył min. Car liczne krytyki obecnej ustawy przez uczonych polityków i publicystów. Nawoływania do poddania rewizji podstaw parlamentaryzmu rozlegają się i w literaturze zachodnio-europejskiej.

W czym widzi minister Car naprawę?

Przedewszystkiem w przeniesieniu punktu ciężkości władzy wykonawczej w państwie na osobę Prezydenta Rzplitej.

Rządy pomajowe, tak rozprowadzał dalej min. Car swe przemówienie, rozpoczęły swą pracę pod hasłem naprawy ustroju i już w sierpniu 1928 uchwalono nowelę do konstytucji, wzmacniającą władzę Prezydenta. Dalszy etap walki o naprawę ustroju rząd pragnie urzeczywistnić w trybie rewizji, nakazanej obecnemu sejmowi.

„Forma prawna, w jaką będą przyobleczone przepisy, normujące powyższe zasady, jest kwestją drugorzędą. Ale same zasady stanąć muszą poza obrębem wszelkiej dyskusji i kompromisu. W tej akcji rząd spodziewa się poparcia opinii szerokiego ogółu polskiego społeczeństwa, które w momentach krytycznych umiało zawsze wykrzesać z siebie zdrowy instykt państwowy.”

„Zdecydowana wola rządu, poparta przez zdrowy instykt narodu, dokona niewątpliwie dzieła, które oczekiwac mają prawo potomni od obecnego pokolenia. Nie poło naród Polski wiekową niewolą zapłacił za błędy naszego dawnego ustroju, abyśmy odzyskaną niepodległość mieli narażać ponownie na

niebezpieczeństwo. Polska dzisiejsza, Polska nowoczesna, nie może chcieć, jak dawniej, „stać nierządem”.

„Nie pójdziemy na targi co do zasadniczych podstaw jej mocy, a z tymi, którzy staną nam na przeszkodzie w urzeczywistnieniu tego zamiaru, pójdziemy na walkę stanowczą i bezwzględna.”

„Z naszej strony walka toczyć się będzie nie o władzę, bo ją rząd, urzeczywistniający ideę państwową Marsz. Piłsudskiego, posiada, ale o zdrowy ustroj państwowy, który ma zapewnić Polsce miejsce wśród narodów świata wtedy, gdy przyjdą nowe pokolenia”.

Opozycja jest potrzebna, tak opiewa wyrok prasowy.

Grodno. W lipcu 1928 r. pismo grodzieńskie „Nowe Życie” wydrukowało artykuł „Paradoksy”. Numer z tym artykułem skonfiskowano. Sąd konfiskatę zatwierdził i redaktora, ks. L. Sawoniewskiego, skazał na 25 zł. grzywny. Ks. Sawoniewski założył sprzeciw i sprawa w dniu 20 bm. była rozważana przez grodzieński sąd okręgowy. Prokurator domagał się skazania redaktora, gdyż w artykule w zdaniach, omawiających wypadki majowe z r. 1926, wydrukowano:

— „Razem z ustąpieniem Prezydenta runął dotychczasowy ustroj Rzeczypospolitej. Z konstytucji w życiu realnym nie pozostało nic. Konstytucja pozostała tylko na papierze.”

Prokurator widział w tych słowach przestępstwo,

gdyż, zdaniem prokuratora, „wypadki majowe dały Polsce rząd, który, zgodnie z konstytucją, dąży do naprawy Rzeczypospolitej.”

Piękną mowę obronną wygłosił mec. Herbcewski. Po krótkiej naradzie sąd wydał wyrok, uniewinniającego ks. Sawoniewskiego i zaznaczając w motywach wyroku, że artykuł „Paradoksy” jest odzwierciedleniem poglądów pisma, reprezentującego pewien kierunek opozycyjny, a opozycja jest potrzebna dla moralnego rozwoju życia w państwie, byle tylko nie przekraczała formy należytej. A w artykule „Paradoksy” tego przekroczenia niema. Niema tam też świadomie nieprawdziwych wiadomości, mogących szkodzić państwu.

Wspólny front mniejszości.

Obrady Rusinów, Białorusinów i Litwinów, możliwość przyłączenia się żydów i Niemców.

Warszawa. We śródcie w lokalu klubu ukraińskiego rozpoczęły się obrady przedstawicieli Ukraińców, Białorusinów i Litwinów.

Ze strony Rusinów biorą udział 4 stronnictwa — Undo, socjaliści-radykali, socjaliści-demokraci oraz Seleński sojusz; z Białorusinów — Seleński sojusz, chrz.-dem. i Zjednoczenie prawosławne. Ponadto z ramienia Litwinów — prezes komitetu litewskiego w Wilnie, Staszys.

Celem zjazdu jest wynalezienie wspólnej platformy dla jednolitej taktyki parlamentarnej.

Nie jest wykluczone rozszerzenie platformy na żydów i Niemców.

Obrady zagał pos. Jeremicz, przewodniczył Ukrainiec Horbeczewski, zastępcą przewodniczącego był Litwin, Staszys, a sekretarzem Białorusin, Karuzo. Referat generalny wygłosił przywódca Ukrainiec, Lewicki.

Konferencję tę, która będzie trwała jeszcze przez dzień dzisiejszy, poprzedziły narady we Lwowie i Wilnie.

Bolszewicy mają apetyty na Lwów i na Małopolskę Wschodnią.

Warszawa. Jak donosi z Rygi A. T. E. zajął kampanja dygnitarzy sowieckich przeciwko Polsce nie ustaje mimo, iż komisarz Litwinow oficjalnie przeprosił postać polskiego Patka za demonstrację, urządzone przed konsulatami polskimi w Charkowie i Kijowie.

Podczas odbywającej się obecnie w Charkowie sesji CIK'a republiki ukraińskiej, członek rady komis. ludowych, Szlichter, wygłosił przemówienie, w którym oświadczył, że faszyzm polski wyciąga

drapieżne ręce po Ukrainę. „Oświadczam w imieniu proletariatu” — oznajmił Szlichter — „że albo Ukraina będzie sowiecką albo jej wcale nie będzie”.

Członek CIK'a Korczak-Czerpurkowski zaznaczył, że Polska nie ma legalnego tytułu (!) do posiadania Małopolski wschodniej, która powinna być przyłączona do Unji Sowieckiej. Oświadczenie Korczak-Czerpurkowskiego wywołało burzliwą demonstrację członków CIK'a, którzy wznosili okrzyki „Niech żyje sowiecki Lwów”!

Sejm zbierze się dnia 5 grudnia.

Marszałek Sejmu, p. Daszyński, powraca z Bystrzy do Warszawy jutro, a najdalej w niedzielę rano. Jak się dowiadujemy, pierwsze posiedzenie Sejmu naznaczone będzie na 5 grudnia godz. 12 w południe.

Odłożenie kongresu pracowników państwowych.

Kongres wszystkich związków pracowników, który miał się odbyć w Warszawie w nadchodzącą niedzielę, odłożono do następnej niedzieli, 8 grudnia.

Uprzywilejowanie „Gazety Polskiej”. Pismo to ma otrzymywać wszystkie ogłoszenia urzędowe.

W numerze 22 „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości” ogłoszono następujący „w sprawie zamieszczania płatnych ogłoszeń” w

dzienniku „Gazeta Polska”: „Do wszystkich sądów oraz władz i urzędów ministerstwa sprawiedliwości. W miejsce wskazanego w okólniku Nr. 1226.II G. S. 26 Nr. 20 z dnia 15 października 1926 r. czasopisma „Epoka” wstępuje czasopismo „Gazeta Polska”. Warszawa, dnia 15 listopada 1929 roku — Minister Sprawiedl. W. z. Sieczkowski, Podsekretarz Stanu”.

Secesja red. Teski z Chrześc. Demokracji.

Bydgoszcz. Według doniesienia jednego z tu-tejszych dzienników, naczelny redaktor „Dziennika Bydgoskiego”, Jan Teska, ustąpił z Rady naczelnej i zarządu głównego Chrześc. Demokracji, nie godząc się z powziętą przez tenże zarząd gł. przed dwoma tygodniami rezolucją o przejęciu do bezwzględnej opozycji wobec rządu i głosowaniu za wnioskiem, wypowiadającym rządowi votum nieufności.

Wspomnienie z pamiętnych chwil listopadowych.

Po upadku Napoleona oraz po jego straszliwej klęsce w Rosji, nie było dla Polski żadnej nadziei. Rozdarta na trzy strzępy przez Rosję, Austrię i Prusę Polska, dłała się w kajdanach niewoli.

Stosunkowo największy był zabór rosyjski, który tworzył t. zw. Królestwo Kongresowe, z cesarzem Rosji, Aleksandrem, jako królem polskim na czele, ale jednocześnie z samodzielnym sejmem i polskimi ministrami, polskim wojskiem i skarbem. — Były to czasy, kiedy wszechwładny pogromca Napoleona, cesarz Wszechrosji Aleksander, obiecywał Polsce gruszkę na wierzbie, aby tylko zjednać ją sobie, a zwłaszcza sejm.

Ale jednocześnie podczas tych pięknych zamiarów cesarza Rosji, Królestwu Kongresowemu narzuceni zostali dwaj najwięksi okrutnicy, bestje w ludzkich ciałach chodzące, jeden z nich to W. książę Konstanty, brat Aleksandra, drugi to Nowosilcow, sławny rozpustnik, szpieg, tyran i satrapa.

Wielki książę Konstanty został naczelnym wodzem polskich sił zbrojnych. Był to zwyrodniały osobnik, który poza paradami wojskowymi nie widział nic.

Wojsko polskie wówczas liczyło 33 000. Z tego wojska oraz z pułków rosyjskich, stacjonowanych pod Warszawą, chciał W. Książę zrobić coś nadzwyczajnego, coś, coby olśniło jego brata, cesarza Rosji.

Lecz przytem gąbił wojsko ciągłymi ćwiczeniami i manewrami, a jego okrucieństwo dochodziło do tego stopnia, że bił, znieważał i kopał aż do utraty przytomności tych żołnierzy, u których spostrzegł najmniejszą niedokładność w umundurowaniu. Doszło do tego, że kilku oficerów, znieważonych przez naczelnego wodza, odebrało sobie życie.

Nic dziwnego, że wobec tego rodzaju postępowania W. Księcia zwolna zaczęła dojrzewać w armii polskiej myśl o zbrojnym buncie przeciwko tyranowi najeźdźcy.

Poszczególne oficerowie przyłączali się do tajnych związków. W. Książę Konstanty miał do dyspozycji całą armię szpiegów, przy pomocy których starał się on zdusić w zarodku wszelkie konspiracje.

Majora Łukasińskiego, wielkiego patriotę, za udział w tajnym stowarzyszeniu, przed frontem kazał skuć, zerwać szlify oficerskie i przyodziać w szaty więziennie, poczem zakuty w kajdany, pokrwawiony męczennik musiał przejść kilka razy przed frontem wojska, pchając przed sobą katorżne taczki.

Krwiożercze i okrutne postępowanie Konstantego rodziło chęć zemsty i odwetu.

Konstanty wielką nadzieję opierał na podchorążówce, szkole oficerskiej, do której przetranszował najdzielniejszych wojaków.

Podchorążowie byli to dzielni, młodzi wojacy o wielkiej sprawności bojowej, z tego względu byli oni ulubieńcami Konstantego. Serca ich jednak gorąco biły — dla Ojczyzny. Buntowała się dusza tych młodych wojaków przeciwko okrucieństwu najeźdźcy.

Zwolna dojrzewała myśl spisku. Na czele ruchu powstańczego w podchorążówce stanął wielki sercem, młody i dzielny podporucznik grenadierów gwardji i instruktor w podchorążówce, Piotr Wysocki.

W długie jesienne wieczory i noce namiętnie dysputowano w oficynach pałacu Łazienkowskiego, gdzie się mieściła podchorążówka, tuż przy Belwederze, siedzibie księcia Konstantego, nad uwolnieniem Ojczyzny z kajdan największego wroga Polski.

Podchorążowie porozumiewali się również ze światłymi i znanymi osobami w stolicy.

Do tak zw. spisku podchorążych przyłączyli się ludzie zacni i znani z poza wojska, jak np.: poeci Goszczyński, Mochnacki, Niemcewicz, uczonec Lelewel. O spisku byli też zawiadomieni ks. Adam Czartoryski i inni.

Zwolna przygotowywał się odpowiedni nastrój rewolucyjny w Warszawie.

Aż wreszcie przyszło to, co przyjść musiało.

W nocy z 28 na 29 listopada, szarą oponę ciemności przeszył jaskrawy blask. W mroku wykwitła luna pożaru browaru na Solcu... podchorążowie uderzyli na Belweder.

Po ulicach Warszawy huknęły strzały — połała się krew, poszum orlich skrzydeł Świętej Wolności przeleciał nad stolicą.

Taki był początek powstania w r. 1830. Przetrwowało ono do września r. 1831, roznosząc szeroko po świecie sławę polskiego oręża.

Grochów, Wawr, Ostrołęka, Olszyna, obrona Warszawy — pozostała na zawsze chlubnymi pomnikami męstwa i dzielności naszego żołnierza.

I chociaż powstanie zduszono, to jednak ta noc listopadowa, hucząca armatnimi gromami i jasna od wystrzałów, została wryta w duszę narodu, jako symbol wiecznego protestu polskiego ducha przeciw niewoli, jako jego płomienny znak nienawiści do tyranów.

Krwawa ofiara listopadowych bohaterów nie poszła na marne. Pamięć ich uczyła czcić i kochać ziemię ojców naszych, bronić jej do ostatniej kropli krwi przed zaborezciami wrogów. Ich przykład był nam zawsze otuchą i nadzieją lepszej przyszłości.

Cienie tych cichych bohaterów, którzy tak ofiarnie złożyli życie swoje na ołtarzu Ojczyzny, mają prawo żądać od nas pracy i poświęcenia dla jej dobra.

Ci zaś niezapomniani bohaterzy nasi niechaj spoczywają w spokoju, a krew ich męczeńska, którą obficie zrosili ziemię polską, niechaj przyniesie świetlaną przyszłość naszej umiłowanej Rzeczypospolitej.

Echa katastrofy Idzikowskiego i Kubali.

Władze portugalskie okazują wielką życzliwość dla Polski. — Na wyspie Graciosa stanął krzyż pamiątkowy.

Warszawa. Władze portugalskie wzniosły na wyspie Graciosa, w miejscu katastrofy samolotu polskiego, pomnik w kształcie krzyża, zbudowany ze szcztaków płatowca Idzikowskiego i Kubali.

W uroczystości poświęcenia krzyża pamiątkowego wzięli udział przedstawiciele władz portugalskich, kompanja honorowa 22 portugalskiego pułku piechoty i miejscowa i okoliczna ludność.

Z wyspy Graciosa nadesłano do portugalskiego inspektora lotnictwa w Lizbonie raport o tej uroczystości, załączając do dokumentów wstęgi od wieńców, którymi pomnik był przyozdobiony w dniu poświęcenia. Wstęgi te wraz z odpisem raportu wręczono posłowi polskiemu w Lizbonie, Perłowskiemu.

Równocześnie władze portugalskie zawiadomiły za pośrednictwem posła rząd polski, że Portugalia buduje na Wyspach Azorskich szereg lotnisk. Jedno z nich zostało już wykończono na wyspie Terceira.

Pomyślnie wieści z rynku zbożnego.

Wywóz wzrasta — przywóz zahamowany.

Po wprowadzeniu premij wywozowych eksport ziarna z Polski zagranicę zaczął się ożywiać, wykazując znaczny wzrost, w porównaniu z rokiem ubiegłym. Mimo to wywóz zboża nie może pochłonąć wzmogonej podaży ze strony rolników.

Jednocześnie nastąpiło wielkie zmniejszenie przywozu ziarna do Polski z zagranicy.

W świetle cyfr sprawa przedstawia się, jak następuje: przywóz pszenicy wynosił w roku 1928 211 tysięcy ton, w bieżącym — 28 tysięcy żyta — 102 tysiące, w roku zaś bieżącym zaledwie tysiąc.

Równie efektywnie przedstawiają się cyfry wywozu zboż; w roku ubiegłym wywieźliśmy żyta cztery tysiące ton, w bieżącym 128 tysięcy, jęczmienia w roku ubiegłym 51 tysięcy ton, w bieżącym 149 tysięcy.

Inne gatunki zboż wykazują w dziedzinie wywozu i przywozu równie poważne różnice na korzyść naszą.

zakryte nieomal zupełnie najpiękniejszymi kwiatami. Irena czuwała przy zmarłym, skamieniała z rozpaczy. Głęboka cisza paowała wokół — przy oknie stał Alfons, blady, nieruchomy i wpatrywał się nieustannie w twarz kuzynki. Blask oczy tylko zdradzał, że żyje.

Któż zdoła opisać, co się teraz w duszy jego działo? Nie lękał się żadnego zmęczenia, a wrzucenie, strach i niepokój, nie zdawały się wywierać żadnego na nim wpływu. Ciało jego było jak z żelaza, a serce ze stali. Wykonywał sumiennie swoje obowiązki krewnego i nikt nie mógł mu zarzucić obojętności lub braku współczucia dla nieszczęśliwej Ireny. Przez cały dzień został w Poissy i po obiedzie dopiero przywiózł ciało zmarłego do domu.

A pomimo to straszny niepokój panował w jego sercu. Drżał na każdy szelest i na każde uderzenie zegara, nie miał bowiem już nieograniczonego zaufania w życzność Piotra. Widok sędziego śledczego, rozmowy z nim, pytania, jakie mu stawiano, w jaki starano się zbadać całe życie Fryderyka i szukanie w przeszłości jego motywów obydwóch zbrodni, wszystko to przejmowało go

Pamiętaj, zamówić jeszcze gazetę na miesiąc grudzień!

Kto jeszcze nie zapisał gazety na miesiąc grudzień, niech to uczyni bezzwłocznie! Otrzyma bowiem za darmo piękny kalendarz książkowy na Gwiazdkę, który sprawi mu niemałą radość i przyjemność. Zawiera on przecież poza pięknymi, budującymi powieściami, arcyciekawe opisy z naszych okolic, jak o Lipach pod Lubawą, o Kurzętaku, o Działdowie i o Lidzbarku.

REDAKCJA.

WIADOMOŚCI.

Nowe miasto, dnia 2 grudnia 1929 r.

Kalendarzyk. 2 grudnia, Poniedziałek, Bibianny p. m. 3 grudnia, Wtorek, Franciszka Ksaw. w. Wschód słońca g. 7 — 53 m. Zachód słońca g. 15 — 47 m. Wschód księżycy g. 19 — 28 m. Zachód księżycy g. 16 — 58 m.

Walne zebranie cechu siodlarsko-rymarsko-tapicerskiego na powiaty: lubawski, brodnicki i działdowski.

Celem utworzenia Okręgowego Cechu Siodlarsko-Rymarsko-Tapicerskiego na powiaty: lubawski, brodnicki i działdowski, z siedzibą w Lubawie, zwołuję niniejszem walne zebranie wszystkich członków już istniejącego cechu na niedzielę, dnia 8 grudnia r.b., o godz. 14-tej w lokalu p. Dakowskiego w Lubawie.

Nieczłonkowie, a prowadzący samodzielny warsztat z wodu nazwanego, mogą także się zgłosić w celu zapisania na członka.

Porządek obrad:

1. Zagajenie zebrania przez delegata władzy Nadzorczej,
2. oddanie przewodnicwa w ręce dotychczasowego zarządu,
3. odczytanie protokołów,
4. dyskusja,
5. przyjęcie członków,
6. wybór zarządu,
7. uchwalenie statutów,
8. wolne wnioski,
9. zamknięcie.

Na zebranie winni się stawić także czeladnicy, zatrudnieni u członków cechu w celu utworzenia Wydziału czeladniczego.

W razie niestawienia się odpowiedniej liczby rękodzielników interesowanych, na wyznaczoną godzinę, odbędzie się po upływie jednej godziny drugie zebranie bez względu na ilość obecnych.

Starosta Powiatowy (—) A. Bederski.

Z miasta i powiatu.

Z kroniki imprez zabawowych.

Nowe miasto. Przedostatnia sobota i niedziela u nas, jako już przypadająca w okres przedadwentowy, obfitowały w kilka imprez zabawowych, a mianowicie: w sali p. Rogowskiego w sobotę, dnia 23 ub. m. urządziło miejscowe Stow. Rodziny Policyjnej swój bal listopadowy, który cieszył się i liczną frekwencją społeczeństwa, będącą wyrazem sympatii i życzliwości dla naszych organów bezpieczeństwa publicznego i miał przebieg ze wszelkimi mar udany, a w rezultacie przysporzył też i dość poważną kwotę na fundusz zapomogowy dla wdów i sierot po poległych funkcjonariuszach policji. Teżo samego dnia miejsc. Klub Tennisowy miał również swą doroczną zabawę jesienną i to w sali Hotelu Polskiego, która również odbyła się wśród pogodnego, miłego nastoju.

W następnym dniu, tj. w niedzielę, przypadła zabawa miejscowego klubu sportowego pod nazwą „Sparta”, co do której jednak o tyle mamy zastrzeżenie, że odegrana na niej sztuka pod tytułem „Małżeństwo Loli” dała powód do ostrej krytyki publiczności, dbałej o czystość obyczajów i zdrowie moralne społeczeństwa, a która była na owem przedstawieniu obecna. Oburzenie lepszej a i większej części obecnych odbiło się głośnie echem aż o ściany naszej redakcji i odczuło się liczne głosy w kierunku nas, abymy tego rodzaju występ tego skądinąd nam sympatycznego klubu, napietnowali. I rzeczywiście całe ujęcie tej sztuki i jej tendencja jest tego rodzaju, że budzić musi zastrzeżenie co do jej wartości moralnej nie wiemy jednak, czyemu aranżerowie tego przedstawienia mając pod ręką tak obfity repertuar sztuk teatralnych i poważnych i humorystycznych, właśnie tego rodzaju „pieprzną” sztukę wybrali. Czemu to i na co? kiedy dziś słyszemy zewsząd ostre słowa, krytyki i my sami zmuszeni jesteśmy jej dać wyraz, kiedy przecież wolelibyśmy raczej tylko rzeczy pochlebne pisać o Klubie w swem założeniu i tendencji tak pożytecznym. Może jednak te głosy krytyki będą odnośnym czynnikiem wskazówką przestroga na przyszłość.

POTWORY LUDZKIE.

POWIEŚĆ.

35

(Ciąg dalszy.)

— Jaśnie pani, — zaczęła Klotylda, — musimy doprawdy wrócić do domu!

— Nie, nie! Chyba, że zabiorę Fryderyka! On do mnie tylko należy i nie oddam go nikomu w świecie!

Ale siły jej zupełnie już były wyczerpane. Ten wybuch energii był ostatnim blaskiem gasnącego ognia. Z głośnym jękiem upadła zemdlna w objęcia wiernej służącej, a z tej chwili skorzystano natychmiast, aby wynieść ciało zmarłego i ponieść je do sali, w której miała się odbyć sekcja.

ROZDZIAŁ DZIESIĄTY.

Była to godzina ósma na wieczór. Ciało barona zostało po dokonanej sekcji zwrócone żonie jego i spoczywało teraz w salonie na katafalku,

szalonym strachem. A oprócz tego brzmiała mu ciągle w uszach przekleństwo Ireny i jej krzyk rozpaczliwy.

— Pomszczę Fryderyka i dziecko!

Wiedział, że nikt w świecie nie podejrzewa go, że nikt nie może go oskarżyć o popełnione zbrodnie a pomimo to lękał się wszystkiego i był niespokojnym. Odczuwał po prostu strach przed samym sobą. Najmniejsza drobnostka, nieprzewidziany jaki wypadek mógłby go zdradzić. Pragał zobaczyć Piotra i dowiedzieć się od niego szczegółów zbrodni, chociaż znał je bardzo dokładnie. Wiedział w myśli mordcę, rzucającego się na zmęczonego i śpiącego może barona, który pod wpływem straszliwej trucizny umarł w przeciągu kilku minut.

Tak dalece powiodło się wszystko — pytanie tylko, czy kto nie śledził Piotra i czy trucizna, której użył, nie zdradziła go przypadkiem? Truciznę tą trzeba było przedewszystkiem usunąć lub ukryć w niedostępnym miejscu — zupełnie pozbyc jej się nie chciał, była to bowiem zanadto pewna i użyteczna broń i nie wiedział chwilowo, czy mu jeszcze kiedy nie będzie potrzebna! (C. d. n.)

Obchód Narod.

Now jecieni pr pada też albo krót się potw godnych Powszech sztandare a na p nauczycie tnym sys nim dusz ale jeszcz do stwcz powstało cilo 10 t salec a wśró p. Burmi nauczycie splew ch strony pu i powtar go, kiero i ostatnie składali niosłych Pape, zr p. Burmi p. prof. wspólnos kierowni bratniego przez p. Kolu w rod. Na nader w Prezes, wszystkie nad rozw też wypr pamięć z

W d

ściwy i

ły nasze ny akt dla wszy wicie ws

Z ok Powz. K szersze znie na

Zel

Nov

dzie się radców

Na z opieki s radców i dorad.

Kor

Wsz trzenia b z służb go Refer

v B wskutek skiej w ce się w aleckar spodarcz wa p. G około 57

Przy ni parow chodzen

Prz

v H jeden z drzewa go p. Le czynu. terjalne

Lub chodnic 1929 r. i później

Bro odbędzie sali Don kład na morza". i Handl chowski nie rzan winien

o B niejaki zbieglyn

Ro

o W się rozp uchylon Wewnęg ulowości urzędze w pieka wych, w Ministr nia z dr dzień do plekarni wytwarz

Moż wyciąć i różne in czynnik

Obchód dziesięciolecia Istnienia Stow. Chrz. Narod. Nauczycielstwa Szkół Powszechnych koła Nowemiasto.

Nowemiasto. W związku ze zbliżającym się dziesięcioleciem przyłączenia Pomorza do Swęj Macierzy Polskiej przypada też i 10-lecie rozmaitych organizacji polskich, które albo krótko przed albo zaraz po okresie odzyskanej wolności się potworzyły. Do najbardziej pozytywnych i uznania godnych należy Stow. Chrz. Narod. Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, które ma na celu łączenie nauczycielstwa pod sztandarem, na którym widnieje hasło: Bóg i Ojczyzna — a na podstawie światopoglądu chrześcijańskiego. Nasze nauczycielstwo z przed 10 laty, tak srodze dręczone przewrotnym systemem germanizacyjnym, jednak o nie znieprawionej nim duszy, nie czekało, aż opadną do reszty pęta niewoli, ale jeszcze pod rządami osławionego „Grenzschutzu“ zabrało się do stwarczenia własnej organizacji polsko-kat. W ten sposób powstało i miejscowe Koło, które w dniu 30 listopada święciło 10-lecie swego zaistnienia. W pięknie udekorowanej sali hotelu p. Bony zebrało się liczne grono nauczycielstwa, a wśród zaproszonych gości widzieliśmy ks. radcę Papego, p. Burmistrza, prezesa Okręgowego p. Nowickiego, grono nauczycieli miejscowego gimnazjum i t. d. Zebranie rozpoczęło się śpiewem chórowym koła nauczycielskiego, poczem nastąpiło ze strony prezesa Koła, p. rektora Klempa, uroczyste zagajenie i powitanie gości, następnie ze strony sekretarza, p. Michalskiego, kierownika szkoły w Radomnie, odczytanie pierwszego i ostatniego protokołu z okresu dziesięciolecia. Poczem składali Kołu jubilatowi wśród stosownych, podniosłych przemówień serdeczne życzenia ks. radca Pape, zaznaczając ścisłą łączność szkoły z Kościołem, p. Burmistrz, podnosząc dobry stosunek Stow. z władzami, p. prof. Komeza w imieniu T. N. S. W., podkreślając wspólność ideałów i celów jednej i drugiej organizacji, dalej kierownik szkoły w Lubawie, p. Murawski, wyrażając życzenia bratniego Koła w Lubawie. Wreszcie zabrał głos okręgowy prezes p. Nowicki, wyluszczył po wyrażeniu gorących życzeń Kołu w swym referacie cele i zadania organizacji Chrz. Narod. Nauczycielstwa Szkół Powszechnych oraz akcentując nader wyjątkową rolę miejscowego Koła w myśl tych zasad. Prezes, p. rektor Klemp, podziękował w ciepłych słowach wszystkim gratulantom, zapewniając i nadal gotową pracę nad rozwojem Koła i nad utrwaleniem jego hasła. Zaznaczyć też wypada, że przy rozpoczęciu zebrania uczczono jeszcze pamięć zmarłych Członków miejscowego Koła.

W dalszym ciągu posiedzenia p. Mazerski wygłosił treściwy i zajmujący wykład na temat: „Jakie mamy dać ideały naszej młodzieży“. Poczem Przewodniczący solwował oficjalny akt uroczystości, dając miejsce ostatniemu, a nader dla wszystkich sympatycznemu punktowi programu, a mianowicie wspólnej kawie.

Z okazji dziesięciolecia Chrz. Narod. Nauczycielstwa Szkół Powsz. Koło Nowemiasto i nasza redakcja łączy się z jak najszerszym życzeniem żoźnej pracy Bogu na chwałę, Ojczyźnie na pożytek.

Zebranie radców sierot Okręgu Sądu Grodzkiego.

Nowemiasto. Dnia 10 bm. o godz. 11 przed poł. odbędzie się w tut. sądzie w sali posiedzeń Nr. 10 zebranie radców sierot Okręgu sądowego w Nowemiascie.

Na zebraniu omawiane będą zagadnienia z dziedziny opieki społecznej nad sierotami oraz zadania i cele urzędów radców sierot, jak nie mniej krótki wykład o opiece, kurateli i doradcach przydanych.

Korespondencja w sprawach przyznania zaopatrzenia b. wojskowym.

Wszelką korespondencję w sprawach przyznania zaopatrzenia b. wojskowym, poszkodowanym aa zdrowiu w związku z służbą wojskową, należy kierować do Starostwa Powiatowego Referat Spraw Inwalidzkich w Grudziądzu.

Pożar.

v Bratjan. Dnia 29 ub. m. około godz. 9 wieczorem wskutek pożaru spaliła się stodoła w posiadłości p. Korabiowskiej w Bratjanie. Również pastwą płomieni padły, mieszczące się w stodole, zboże i maszyny rolnicze, jak młockarnia, siewczarnia, wialnia, powózka parokonna, różne sprzęty gospodarcze, drzewo itp. Pożarem spaliła się młockarnia parowa p. Graduszewskiego z Mszanowa. Straty ogólne wynoszą około 57 000 zł.

Przyczyną pożaru była prawdopodobnie iskra od młockarni parowej, której piec stał w pobliżu stodoły. Dalsze dochodzenia w toku.

Przechwycony przy kradzieży drzewa.

v Hartówek. W ub. tygodniu w nocy przechwył jeden z posterunkowych na gorącym uczynku przy kradzieży drzewa — które właśnie z podwórza wynosił — stróża nocnego p. Lemkego. St. tłumaczył się, że bieda zmusiła do tego czynu. P. Lemke, biorąc pod uwagę trudne położenie materialne stróża, darował mu winę.

Wieczornica Zw. O. K. Z.

Lubawa. Z okazji „Dziesięciolecia Obrony Granic Zachodnich, Koło Miejscowe Związku Obrony Kresów Zachodnich urządziła akademję, która odbędzie się dnia 8 grudnia 1929 r. na sali p. Kowalskiego. Program zostanie ogłoszony później.

Z Pomorza.

Komunikat Izby Rzemieślniczej.

Brodnica. Staraniem Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu odbędzie się w śróde, dnia 4 bm. o godz. 7-mej wiecz. na sali Domu Katolickiego w Brodnicy, ul. Ryzykop, wykład na temat: „Kontury gospodarcze rzemiosła na Pomorzu“. Prelegentem będzie Nacelnik Wydziału Przem. i Handlu przy Wojew. Pomorskim, p. inż. Stanisław Celichowski. Ze względu na aktualny temat, ilustrujący położenie rzemiosła w naszym województwie, udział rzemieślników winien być jak najliczniejszy. Wstęp bezpłatny.

Zbiegł z więzienia.

v Brodnica. W ub. czwartek zbiegł z tut. więzienia niejaki Władysław Pawlicki, pochodzący z Przasnysza. Za zbiegłym wszczęto poszukiwania.

Rozporządzenie dla piekarń i cuklerń.

o W Monitorze polskim nr. 273 z dnia 27. XI. rb. ukazało się rozporządzenie Min. Spr. Wewnętrznych, którem została uchylona moc obowiązująca rozporządzenia Ministrów Spr. Wewnętrznych, Pracy i O. Sp., Przem. i Handlu oraz Sprawiedliwości z dn. 31. X. 1927 r. o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszanii i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo, oraz rozporządzenia tychże Ministrów z dn. 18. V. 1928 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 31. X. 1927 r. o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszanii i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo.

Może panowie piekarze zechcą sobie to rozporządzenie wyciąć i zachować, zwłaszcza, że dziś dość często zachodzą różne interpretacje różnych przepisów i ich zmian przez czynniki lokalne.

Dalsze wpływy na okręt „Pomorze“:

Sąd Grodzki (urzędniczy) Tuchola 13,50 zł, Insp. Straży Celnej Gdańsk 9 zł, Inspektor Szkolny Nowe 39,60 zł. Kpt. Piasecki Adam, zebrane w rest. „Polonia“ 100 zł, Sąd Grodzki Gdynia (urzędniczy) 36,50 zł, Sąd Grodzki Toruń (Sędziowie i urzędniczy) 19 zł, Magistrat Wejherowo 3,375 zł. Składki, zebrane przez Kasę Oszczędności Nowe 50 zł, Urzędniczy Państw. Banku Rolnego w Grudziądzu składka miesięczna 136,55 zł, Inspektor szkolny Chojnice 23 zł, Kasa Komunalna pow. Chełmno 3,360 zł.

Poniósł śmierć w płomieniach.

Lisewo. Rolnikowi Augustowi Żabińskiemu w Lisewie spaliła się stodoła z tegorocznym żniwem oraz maszyny rolnicze. Pożarem spaliła się stodoła, w której spalił się 13-letni Józef Szpakowski, 4 konie i żrebak, 16 sztuk bydła, 2 świnie i większa ilość drobiu, ogólnej wartości 50,000 zł. Poszkodowany ubezpieczony był tylko na sumę 10000 zł.

Wielka afera oszukańcza na Pomorzu. — Masowa sprzedaż fałszywych premjówek, fabrykowanych w Wiedniu.

Grudziądz. Policja grudziądzka wpadła na trop zakrojonej na szeroką skalę afery oszukańczej w Grudziądzu i wogóle na terenie Pomorza sprzedaży premjówek, które, jak się okazało, są fałszywe. Podobno premjówki te są fabrykowane w Wiedniu.

Za uprawianie handlu żywym towarem.

Gowidłino. pow. kartuski. Za uprawianie handlu żywego towaru (dziewczętami) aresztowano w Słupsku (w Pomeranii) pewnego mężczyźnę, pochodzącego z Gowidlina. Zaprzedał on podobno do Hamburga 9 dziewcząt, a zginęło wogóle 17 dziewcząt.

Z dalszych stron Polski.

Bulka z trucizną na szczury. — Tragiczna pomyłka przyczyną śmierci.

Katowice. Niejaki Paweł Fijol z Pieszyn poznał w pewnej restauracji w Katowicach jakiegoś mężczyźnę, trudniącego się tempieniem szczurów.

Na prośbę Fijola nieznanemu przygotował jedną bułkę, smarując ją masłem i pasztetem z dodatkiem trucizny na szczury. Fijol schował bułkę do kieszeni.

Następnego dnia Fijol wsunął rękę do kieszeni, wyjął bułkę i zapomniawszy, że jest ona zatruta, zaczął ją jeść.

Zaledwie zjadł połowę bułki, dostał silnych boleści i przewieziony do szpitala zmarł, mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej.

Brat przebił brata nożycami.

Warszawa. W pracowni kuźnierskiej na Nalewkach doszło do ostrej kłótni między dwoma 20 i 15 letnimi braćmi. Podczas kłótni o nożyce starszy wyrwał je z rąk młodszego brata i uderzył nożycami go tak silnie, że położył go trupem, przebijając serce.

Bratobójcę aresztowano. Ta zbrodnia wywołała na całych Nalewkach i wogóle wśród żydów warszawskich wstrząsające wrażenie. U talmudystów zabicie „goja“ nie jest zbrodnią, ale zabicie swojego oznacza zbliżenie się kary Bożej na żydów.

Nadestane.

(Za ten dział Redakcja nie odpowiada).

Nie tędy droga.

Wyczytałam w jednym z ostatnich Nr. „Drwęcy“, że trzy stronnictwa polityczne prowadzą pertraktacje o głosy rolników do Sejmiu, chcą się zgodzić, by postawić wspólną listę rolniczą, składającą się z kandydatów stronnictw politycznych.

Rolnictwo w całej Polsce nietylko to światłejsze, ale to, co najwięcej warcholilo, podjudzane przez swych prowodyrów, działaczy partyjnych, po wielu latach szkodliwej walki — znów staje do jednego szeregu, bo przykre doświadczenia, na własnej skórze odczuwane, nauczyły go, że w jedności — siła. Tak, jak niema prawego ani lewego chleba i żadan najzagorzalszy partyjnik go nie odróżni, tak też nie może być prawego ani lewego rolnika. Jest tylko jeden rolnik, którego los gniecie, ale i własna głupota, zakrapiana sosem partyjnym.

Przez dzielenie, przez podjudzanie biedna Polska obfituje w partje polityczne, na wędkę których łapał się i łapie ciemny rolnik. Politykę prowadził się nietylko na terenie właściwym podczas wyborów do sejmu, ale i do sejmiu, gminy i t. d.

Na miłość Boską, obudź się narodzie polski, odegnaj tych opiekunów partyjnych i przemów własnym głosem, że tobie idzie o dobro tej biednej, skolataniej Matki — Ojczyzny, o los twój własny i twych dzieci, a nie cię nie obchodzi kłótnie patentowanych warcholów, którzy politykę pchają tam, gdzie powinna być wypędzana na cztery wiatry!

Dziwię się bardzo, że Zarząd Lubawski Tow. Rolniczego nie zajął właściwego stanowiska, tak, jak mu się należy. Nie zwołał ogólnego zebrania, nie porozumiał się z ogółem rolników, by postawić wspólną listę rolników pow. lubawskiego, a nie rolników-partyjników, przedstawicieli poszczególnych partji. Jest to szalona różnica. Sejmik to nie Sejm. Tu są sprawy, które obchodzą cały ogół, jak pod względem podatków, dróg itd., a z polityką nie ma się nic do czynienia, tylko wtedy, jeżeli ją się sztucznie zaszczepli. Tu trzeba ludzi wybrać nie dlatego, że są zwolennikami danej partji, ale, że będą chcieli i umieli pracować celowo, z pożytkiem dla dobra powiatu i powiedzielibym, że wprost takich, którzy są więcej zdala od polityki — by nie zaogniać, a gasić te nasze swary.

Terem pracy społecznej, a taką jest również praca w sejmiku — jest tem miejscem, gdzie właśnie ludzie różnych zaopatrywań, bez kolizji ze swymi zasadami — mają możność pracować zgodnie, wspólnie, dla dobra powiatu, a pośrednio i dla kraju.

Dziś naszym obowiązkiem wyszukiwać to, co nas łączy, a nie co nas dzieli — bo historia i tak surowo nas sędzi. Patrzymy na naszych sąsiadów: Czechów, Łotyszów, nawet Litwinów, nie wspominając o Niemcach, na ilu polach pracy oni nas biją!

Dlaczego? Bo właściwy człowiek na właściwym miejscu. Dobry „pyskacz“ polityczny nie koniecznie jest dobrym, światłym rolnikiem, nadającym się na posła do sejmiu i przeciwnie, raczej odwrotnie. Dobry działacz społeczny może być niekoniecznie dobrym posłem do Sejmu.

A zatem, jeżeli czas jeszcze ku temu, niech nasze Towarzystwo Rolnicze zabierze właściwy głos, niech umnie wybory sejmikowe w swe ręce, bo ono jest organizacją, która łączy tak małego, średniego i wielkiego rolnika i niema zabarwienia politycznego.

Właśnie Tow. Rolnicze, które coraz śmielej i owocniej zaczyna pracować w swym dobrze rozumianym interesie, niech i w tej sprawie się zbudzi i na swój rachunek nie pozwoli również urządzić zebrań samowładnym, bo tem się podrywa tylko powagę takiej instytucji, która ma nieszczęście nie doceniać tej siły, którąby mogła posiadać.

O zrównanie guldena gdańskiego ze złotym polskim.

Z Gdańska donoszą do pism warszawskich, że ciężkie położenie gospodarcze Wolnego Miasta skłania gdańskie koła gospodarcze do poważnego rozpatrzenia sprawy potaniaenia guldena gdańskiego i zrównania go z kursem złotego polskiego.

Obecnie, gdy złoty kosztuje 58 fenigów gdańskich, przemysł gdański przeżywa przesilenie, gdyż wszystko niemal sprowadza się z Polski. Wywołuje to bezrobocie.

Drożyzna guldena gdańskiego nie jest przystosowana do ścisłych stosunków gospodarczych między Polską a Gdańskiem. W swoim czasie, gdy ustalono kurs guldena, liczone, że będzie on równy kursowi złota. Polsce potrzebny jest port gdański, a Gdańskowi — 30 milionowa Polska.

Zrozumiałe jest przeto, że złoty i gulden powinny posiadać jednolity kurs.

Aresztowanie polskiego urzędnika w Bytomiu.

Bytom, 28. 11. Dnia 28-go listopada o godzinie 8 rano, został aresztowany na peronie dworca w Bytomiu przez 2 urzędników niemieckiej policji kryminalnej Antoni Liszka, kierownik polskiego pogranicznego Urzędu Celnego w Rozbarku.

Na wiadomość o aresztowaniu polskiego funkcjonariusza państwowego, konsul generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Bytomiu zwrócił się niezwłocznie z interwencją do prezydum policji w Gliwicach, żądając podania powodu aresztowania. Zastępca prezydenta policji w Gliwicach zakomunikował konsulowi generalnemu, że Liszka został aresztowany pod zarzutem uprawiania szpiegostwa. Ze strony prezydum policji w Gliwicach oświadczone następnie, że od wyników przesłuchania wstępne, które ma być dokonane w dniu 29 bm. przez sędziego, zależeć będzie zwolnienie względnie zatrzymanie Liszki w areszcie.

Zmniejszenie się ruchu na kolejach. — O 600 zł zmniejszyły się dzienne wpływy za bilety osobowe.

Warszawa. Dzisiejsza „Polska“ (organ kurji arcybiskupiej) donosi:

„Jak się dowiadujemy, wpływy za przewóz towarów i osób na kolejach w miesiącu listopadzie r. b. spadły o 600 tysięcy złotych dziennie.

Ten ze wszechmiar niepokojący fakt przyczynia władzom kolejowym wiele kłopotów przy regulowaniu należności dostawcom P. K. P.“

Krwawy upiór z Düsseldorfu zamordował rzemieślnika.

Saarbrücken. Od kilku dni krąży tutaj uporzeczone pogłoski, iż krwawy upiór z Düsseldorfu przeniósł swój teren działania do zagłębia Saary, o czem — jak słyhać — poinformował organa policyjne, nadmienając, iż opuszcza Düsseldorf, aby mordować gdzieindziej, przyczem zbrodniarz ostrzeża, iż urzędnicy policji, którzy będą go śledzić, względnie próbować ująć, będą traktowani tak samo, jak przeznaczone do zamordowania ofiary.

Władze bezpieczeństwa uważają list ten za mistyfikację, jednakże z Neu-Kirchen donoszą, iż został tam zamordowany jakiś rzemieślnik w taki sposób, w jaki mordowane były ofiary potwora z Düsseldorfu, przyczem nie bez znaczenia jest fakt, iż w jednym z listów do policji zbrodniarz oświadczył, że jedna z jego ofiar znajd. się w Neu-Kirchen, przyczem zbrodniarz wskazał miejsce, gdzie znalezione zostanie ciało ofiary. Miejsce obecnie popełnionego mordu jest identyczne z zapowiedzianem w liście mordercy.

Piętnastoletni zbrodniarz zamordował z premedytacją handlarza skór.

Bratysława, (Czechosłowacja). Gły Janko Kmet chodził jeszcze do szkoły, nauczyciel w Senicy przepowiedział mu, że wyrośnie na wielkiego łotra. Jednego bowiem dnia skarżono się na niego, że wydtubał kurecztom oczy, to znów, że obciął kaczkom nogi, że kradł i t. d. Przestrogi, napomnienia, kary nie pomagały i chłopak stawał się coraz większym niepokojem. Gdy doszedł do lat 15 cała wioska śmiertelnie się go obawiała i mówiła o nim zarówno ze strachem jak i pogardą. Wreszcie spełniło się proroctwo starego nauczyciela.

Przed czterema miesiącami robotnicy znaleźli w lesie w pobliżu Bańskiej Bystrzycy trupa bogatego handlarza skór. Leżał on na brzuchu urwiska z przetrzoną pierśią, a dokoła widać było obfite ślady krwi. Żandarmerja Bańskiej-Bystrzycy rozpoczęła natychmiast energiczne śledztwo, które po pewnym czasie doprowadziło do aresztowania Kmeta, który z niezwykłym cynizmem przyznał się do popełnionej zbrodni.

Przebieg jej był następujący: Pewnego dnia Kmet przyszedł do handlarza i oświadczył, że sprzeda mu tanio jelenia i sarnie skóry, które ma ukryte w zaroślach leśnych. W tym celu handlarz miał przyjść w nocy na umówione miejsce w górach i czekać tam na sygnał, dany przez Kmeta. Niepodejrzewający podstęp kupiec zabrał pewną sumę pieniędzy i w jasną noc księżycową udał się do lasu, gdzie zatrzymał się na skrzyżowaniu kilku dróg leśnych. Po pewnym czasie odezwał się głos puszczyka. Był to umówiony sygnał, który miał mu wskazać kierunek dalszej drogi. Kupiec przyszedł jeszcze około 100 kroków w kierunku krzaków, gdy nagle rozległ się huk strzału i handlarz, chwyciwszy się za pierś, z okrzykiem „ludzie, ratujcie!“ padł na ziemię.

Kmet ograbił umierającego, a potem chwycił go za nogi i przywlokł na brzeg urwiska, sądząc, że tam najłatwiej zostanie on rozszarpany przez lisy i rysie.

Po dokonaniu morderstwa chłopak udał się do Zwolenia, gdzie kupił sobie czekolady i innych łakoci, ciesząc się, że tak starannie zatartł ślady swej strasznej zbrodni.

Śledztwo, przeprowadzone przez żandarmerję, stwierdziło, że chłopak już kilkakrotnie usiłował dokonać różnych morderstw, co jednakże dotychczas mu się nie udawało.

Ostatnie wiadomości.

P. P. S. żądać będzie ustąpienia gabinetu prem. Świtalskiego.

Warszawa. W piątek odbyło się pod przewodnictwem p. Niedziałkowskiego, posiedzenie plenarne Z. P. P. S.

Na posiedzeniu uchwalono podtrzymać bez zmian poprzednie swoje stanowisko, co do wniosku, żądającego ustąpienia gabinetu p. Świtalskiego.

Następnie powzięto szereg dalszych rezolucyj o charakterze wybitnie demonstracyjnym i demagogicznym.

Rząd niem. [odpowiada na notę min. Knolla.

Berlin. W związku z interwencją posła polskiego w Berlinie, p. Knolla, u rządu niemieckiego w sprawie kłamstw, rozszerzanych przez berliński „Vorwärts“, o błąd terrore w Polsce, o czym donosiliśmy, prasa podaje, iż rząd niemiecki nadesłał już odpowiedź na ręce p. Knolla.

W nocie tej twierdzi rząd niemiecki, że nie może brać odpowiedzialności za treść lub formę artykułów, ponieważ w Niemczech nie istnieje cenzura, wyprzedzająca ukazywanie się artykułów.

Aresztowanego funkcjonariusza polskiego Liszkę zatrzymano w areszcie.

Bytom. W związku z aresztowaniem w dniu 28 ub. m. przez policję niemiecką funkcjonariusza polskiego Liszkę z Rozbarku, Konsulat polski w Bytomiu otrzymał z prezydium policji w Gliwicach wiadomości, iż sędzia śledczy po przesłuchaniu Liszki wydał rozkaz zatrzymania go w dalszym areszcie.

Termin plebiscytu nad planem Younga.

Berlin. „Vossische Zeitung“ donosi, że opozycja w łonie nacjonalistów niemieckich przeciw t. zw. ustawie wolnościowej się wzmagają. Na zarządzenie ministra spraw zagr. plebiscyt nad sprawą planu Younga odbędzie się dnia 22 grudnia rb.

Wielkie uznanie dla uczonej polskiej Curie-Skłodowskiej.

Paryż. Francuska Komisja oświatowa zaprosiła uczoną Polkę Curie-Skłodowską do współpracy nad zreformowaniem programu naukowego dla szkół średnich.

Uczenie pamięci Clemenceau.

Praga. Rada miejska w Pradze uchwaliła nazwać jedną z głównych ulic stolicy ulicą Clemenceau.

Żyd podprokuratorem Warsz. Sądu Okręg.

Jak się dowiadujemy, mianowany podprokurator w stołecznym Sądzie Okręgowym, prawnik dr. Rafał Lemkin jest żydem.

„Dzień Pomorski“ nie umieszcza sprostowania księdza katolickiego.

Ks. A. Marcinkowski nadesłał do gazety „Dzień Pomorski“ sprostowanie, którego jednak nie umieszcza, wobec tego posłał je do innych gazet, które ma następujące brzmienie:

„Dzień Pomorski“ odmówił mi umieszczenia sprostowania do artykułu „Kaden-Bandrowski w Toruniu“, umieszczonego w dniu 16 bm. w „Dniu Pom.“, z tem uzasadnieniem, że nie odpowiada ściśle przepisom prasowym. Aby czytelnicy sami osądzili, czy sprostowanie moje na znane zarzuty „Dnia Pom.“ nie jest rzeczowe albo czy ubliża komukolwiek, podaję to sprostowanie dosłownie:

— „1. Ubliżającym byłoby dla mnie tłumaczenie się z zarzutu, jakoby kierowałem „awanturnikami“, natomiast prawdą jest, że zostałem prowokowany krzykami: „Precz z księdzem“, „Precz z klerem“, „Wyrzucić tego księdza z tonsurą“, prawdą jest, że publiczność na parterze i balkonach zareagowała na tę prowokację w mojej obronie.

„2. Prawdą jest, że, chociaż prowokowany, nawoływałem do spokoju, na co mam również świad-

ków poważnych, co i posterunek policyjny stwierdzićby mógł.“ —

„Przypuszczałem, że dziennik, który w swym artykule propagandowym przyrzekał, że będzie działać i postępować według zasad Chrystusowych, umieszczi sprostowanie księdza katolickiego, zwłaszcza, gdy chodzi o obronę czci kapłańskiej, przez ten dziennik szarpanej i nie będzie tego sprostowania mierzył sztywnymi przepisami prasowymi. Dziwna rzecz — p. Zofji Żelskiej Mrozowickiej redakcja „Dnia Pom.“ pozwoliła w num. 12 rozwinąć się długo i szeroko na temat zajęć w teatrze na łamach swego pisma, tymczasem kapłanowi katolickiemu nie zezwała dziennik, który chce być dziennikiem katolickim, wypowiedzieć kilka zdań na ten temat. Widocznie dla „Dnia Pom.“ nawet w tym wypadku z kapłanem katolickim, niestety, nie były miarodajne zasady Chrystusowe, ale inne względy. „Bezpartyjność“ i „katolicyzm“ „Dnia Pomorskiego“ zostawiam ocenie czytelników.

Nowe ustępstwa dla Niemców.

Optanci niemieccy będą mogli wrócić do Polski.

Przeciwko zawarciu traktatu handlowego z Polską istnieje w Niemczech bardzo silna opozycja. Ze strony polskiej chce się przełamać opozycję niemiecką za pomocą ustępstw natury narodowej i politycznej. Takim ustępstwem jest umowa likwidacyjna, a wreszcie zobowiązanie w sprawie optantów niem.

„Kurier Warszawski“ przyniósł w tej materji następujące wiadomości:

Berlin, 27. 11. Jak donosi demokratyczny „Zeitungs Dienst“ udało się Niemcom uzyskać „jeszcze w ostatniej chwili od rządu polskiego poprawkę ugody likwidacyjnej na swoją korzyść, a mianowicie rząd polski zgodził się na to, iż optanci niemieccy, mieszkający już od kilku lat w Niemczech, będą mieli prawo powrotu do Polski w razie otrzymania dziedzictwa majątków w Polsce.

Cała prasa tutejsza wyraża się z dużym uznaniem o tej tak dla Niemców dodatniej poprawce, dającej Niemcom możność powolnego zwiększenia swej własności w granicach państwa polskiego.

A więc Niemcy uzyskali nie tylko zapewnienie zaniechania dalszej likwidacji i zrzeczenia się prawa pierwokupna wobec kolonistów, ale jeszcze optanci niemieccy, którzy wyemigrowali z Polski, przyjmując obywatelstwo niemieckie, mogą powracać do Polski i zwiększać liczbę Niemców i ich siłę.

Ustępliwość taka jest wprost zdumiewająca.

Ruch towarzystw.

Nowemiasto „Harmonja“. Przypomina się członkom o odbycie się mających lekcjach śpiewu dziś w poniedziałek, 2 grudnia rb. o godz. 8-mej w hotelu p. Bouy. Zarząd.

Nowemiasto. W środę, 4 grudnia o godz. 20-ej (8) na małej sali hotelu Polskiego (pokój 7) odbędzie się miesięczne zebranie członków klubu. K. S. „Sparta.“

Nowemiasto. Zebranie miesięczne Tow. św. Wincentego a Paulo odbędzie się w czwartek, dnia 5 bm. o godz. 5-tej po poł. w lokalu Ochronki. Ze względu na podział gwiazdkowej bielizny do szycia uprasza się o liczny udział członków. Zarząd.

Nowemiasto. Zarząd Tow. św. Wincentego a Paulo podaje do wiadomości, że z powodu poważnych kosztów remontu Ochronki nie jest możliwym wszystkie dzieci na gwiazdkę obdarzyć. — Obdarzone będą tylko najbardziej potrzebujące. Dłatego uprasza się rodziców o składanie skromnych upominków na ręce Siostry Ochroniarki do dnia 18-go bm.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Notowania oficjalne z dnia 30. 11

Płacone w złotych za 100 kg

Zyto nowe	25.75—26.25
Pszonica nowa	38.25—40.25
Jęczmień browarowy	27.00—30.00
Owies	22.50—24.00
Mąka żytnia 70 proc.	41.00—
Mąka pszenna 65 proc.	58.50—62.50
Otręby żytnie	16.50—17.50
Otręby pszenne	18.50—19.50

Uwaga: Ogólne usposobienie spokojne.

Na redakcję odpowiedzialny: Walenty Świątek w Nowemiascie. Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W środę, dnia 4-go bm., o godz. 10 przed południem sprzedawać będę w Naguszewie u p. Antoniego Lewalskiego za gotówkę najwięcej dającemu:

1 kanapę i 4 fotele, 1 stół, 1 magiel, 2 jałowice i 6 gęsi.

Szukalski, kom. sądowy w Lubawie.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W czwartek, dnia 5-go bm., o godz. 10 przed połud. sprzedawać będę w Lubawie na rynku za gotówkę najwięcej dającemu:

2 kanapy, 2 fotele, 2 lustra, 1 dywan, 1 bufet, 2 obrazy, 1 stół, 16 tomów leksykonu (Mayers Komersations Lexicon), 20 resorów do powozów.

Szukalski, kom. sądowy w Lubawie.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W czwartek, dnia 5-go bm., o godz. 12-ej w południe sprzedawać będę w Byszwałdzie u p. Piechockiego Andrzeja za gotówkę najwięcej dającemu:

3 świnie, każda około 1 i pół ctr.

Szukalski, kom. sąd. w Lubawie.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W czwartek, dnia 5-go bm., o godz. 2-ej po południu sprzedawać będę w Gierłożu u p. Kulkowskiego za gotówkę najwięcej dającemu:

1 sieczkarnię.

Szukalski, kom. sądowy w Lubawie.

100 zł nagrody

otrzyma ten, kto mi wskaże kłusownika, który bezprawnie porusza na terenie Nowogomiaska. Stwierdzono bowiem, że wieczorem strzały padają w okolice zabudowania p. Cieszyńskiego.

BORK, Nowemiasto.

Weksel,

wystawiony na nazwisko Marjańczy i Józefa Jankowskich z Sugajenka, opiewający na sumę 500,— i 1000,— płatny 1-go lutego 1930 r.

unieważniam.

Jankowski, Sugajenka.

Mam ed zaraz na sprzedaż

37 mórg

dobrej ziemi

z budynkami, z żywym i marwym inwentarzem lub bez.

Cena podług ugody. Siemiontkowski, Mroczo.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

We wtorek, dnia 3. XII. rb. o godz. 11.30 przed poł. będę sprzedawał w Nowemiascie na rynku za gotówkę najwięcej dającemu:

1 centryfugę „Westfalia-Separator i 1 zegarek kieszonkowy.

Nowemiasto, dnia 2 grudnia 1929 r.

Mazanowski, kom. sądowy.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W środę, dnia 4-go 12. 1929 r., o godzinie 15-tej będę sprzedawał w Suminie u p. małż. Alfonsa i Marty Brzezińskich za gotówkę najwięcej dającemu:

1 umywalkę i 2 stoliki nocne.

Nowemiasto, dnia 2. 12. 1929.

Mazanowski, kom. sądowy.

PRZYMUSOWA LICYTACJA.

W czwartek, dnia 5-go XII. rb. o godzinie 14-tej będę sprzedawał w Mroczeniu u p. Szezepana Zawadzkiego za gotówkę najwięcej dającemu:

1 fortepian.

Nowemiasto, dnia 2 grudnia 1929 r.

Mazanowski, kom. sądowy.

TEATR ARTYSTYCZNY „MINJATURA“

pod dyrekcją HELENY PALCZEWSKIEJ.

W środę, dnia 4-go grudnia rb. o godz. 20.15 w Białołowie w sali Hotelu Polskiego.

W czwartek, dnia 5 grudnia rb. o godz. 20.15 w Lubawie w sali p. Kowalskiego.

W piątek, dnia 6-go grudnia rb. o godz. 20.15 w Nowemiascie w sali Hotelu Polskiego.

HUMOR! ŚPIEW! MUZYKA!

OPERETKA!

Piękne stylowe kostjomy! Sala ogrzana! !!Dwie godziny huraganowego śmiechu!! Dla młodzieży dozwolone.

Skradziono mi na jarmarku w Kurzętniku 20 bm.

Sięję na moim ogrodzie przez cały rok

PORTFEL

wraz z gotówką 50 zł i książeczkę wojskową, którą unieważniam

Klemens Kozłowski, Lipówiec, pow. lubawski.

truciznę

Jan Szauer, Hartowlec.

Zebranie na okręg wyborczy nr. VI.

odbędzie się w środę, po południu o godzinie 3-ciej w Gryżlinach, w lokalu p. Kołodziejkiego celem ustalenia listy kandydatów do Sejmiku Powiatowego.

1.000 zł nagrody

otrzyma ten, kto wskaże mi podpalacza stodoły na plebance w Tylicach, którego bym mógł do odpowiedzialności sądowej pociągnąć.

Jan Graduszewski, majątność Tylice.

Poszukuje się posady

jako pomocnik gorzelnicy od zaraz lub później, we wieku 25 lat.

Laskawe oferty skierować do ekspedycji „Drwęcy“.

Szofer-mechanik poszukuje posady na dogodnych warunkach.

Zgłosz. do eksp. „Głosu Lidzb.“

Piec kaflowy,

wcale nie używany, od zaraz na sprzedaż.

Gdzie? wskaże eksp. „Drwęca“.

TAPETY

w wielkim wyborze poleca

Księgarnia „Drwęcy“.